

9. 12. 2019: PONEDELJEK DRUGEGA ADVENTNEGA TEDNA

"Zares, blizu je njegova rešitev tistim, ki se ga bojijo, da bo slava prebivala v naši deželi. Dobrota in zvestoba se bosta srečali, pravičnost in mir se bosta poljubila." (Ps 85,10–11)

Iz 35,1–10; Lk 5,17–26

Nekega dne je Jezus učil in sedé so ga poslušali farizeji in učitelji postave, ki so bili prišli iz vseh galilejskih in judovskih vasi; v njem je bila Gospodova moč, da je ozdravljaj. In glej, možje so nesli na postelji človeka, ki je bil mrtvouden, in so iskali, da bi ga prinesli noter in postavili predenj. Ker zaradi množice niso našli, kod bi ga nesli noter, so šli na streho in ga med opeko spustili s posteljo vred v sredo pred Jezusa. Ko je videl

njihovo vero, je rekel: »Človek, odpuščeni so ti tvoji grehi.« Pismouki in farizeji so začeli misliti: »Kdo je ta, ki govori bogokletno? Kdo more grehe odpuščati kakor edini Bog?« Jezus je spoznal njihove misli in jim odvrnil: »Kaj v srcu mislite? Kaj je laže reči: ›Odpuščeni so ti tvoji grehi‹, ali reči: ›Vstani in hodik? Da pa boste vedeli, da ima Sin človekov oblast na zemlji odpuščati grehe – je rekel mrtvoudnemu – ti pravim: Vstani, vzemi svojo posteljo in pojdi na svoj dom!« Takoj je vpricho njih vstal, vzel posteljo in odšel na svoj dom ter slavil Boga. Vsi so ostrmeli in slavili Boga in prevzel jih je strah in so govorili: »Videli smo danes čudovite reči.«

Čakati v temi

Tema ne bo nikdar popolnoma izginila. Zato pravi Janez: "Luč sveti v temi, a tema je ni sprejela (je ne bo premagala)" (Jn 1,5). Tako kristjani verujemo v paradoks in skrivnost. Vsi smo povabljeni, da upamo in delamo proti temi, še posebno na družbeni ravni današnjega časa. Želimo si, da bi odpravili vso lakoto na svetu (ki bi jo zlahka, če zelo bogati in mogočneži ne bi bili zaljubljeni v svoj strah zase in posedovanje stvari). Želimo si, da zemeljskih virov ne bi kratkovidno in skrajno pohlepno izkoriščali za oboroževanje in prevlado. Želimo si ustaviti ubijanje ljudi od maternice do groba. Na neki točki se moramo vdati pred dejstvom, da bo tema vedno navzoča in da je edino pravo vprašanje kako sprejeti Luč in jo širiti sredi te teme. Ne vdamo se dokončno. Križ ni dokončna vdaja zlu in smrti. Križ je preobrazba v edinstveni značaj, program in načrt vstalega Kristusa.

Mi moramo prepoznati temo in se sredi nje naučiti pogumno in ustvarjalno zajemati iz luči. Teme ne smemo zamenjavati za luč. Tema ni luč in je ne smemo tako imenovati. Tema ni dobra. To je glavna skušnjava sodobnosti, da imamo temo za dobro (LGBT, razna tajna združenja, pohlep, terorizem, vojne, sebičnost narodov in posameznikov, neskončno bogatenje ipd. ipd.). Danes nam močno primanjkuje modrosti razločevanja. Svoje notranje napetosti večinoma sproščamo tako, da teme nimamo več za temo in si lažno domišljamo, da je tema minljiva luč. Drug način sproščanja notranje napetosti je jezno in obsedeno zaganjanje proti temi, s čimer pa postanemo zgolj njen odsev. To opazi vsak, razen vpletenega.

Naša krščanska modrost je, da vemo, da je tema tema in luč luč. Krščanska modrost nas nauči živeti in delati v Luči, ki je tema ne more premagati. Če vzamemo za svojo sodobno držo lažno strpnost in naivno pojmovanje svobode, da je vse dobro, česar se kdo spomni, bomo padli v past teme in ne bomo znali več ločiti zrna od plev (liberalna skušnjava). Tudi če vidimo samo temo in pozabljamo na Luč, ki je močnejša in globlja, nas bo naš lastni negativizem in fanatizem uničil. Naivno si bomo predstavljali, da smo nad temo (skušnjava konservativcev). V resnici pa nas Kristus vabi, da z upanjem delamo sredi teme in se nikdar ne prepustimo dvomu v Luč, ki je Bog vedno – v njem pa tudi mi (Mt 5,14). To je novi porodni kanal Boga v naš svet – skozi temo v vedno večjo Luč.

Premislím: Na katerih področji svojega življenja se trudim odpraviti temo, namesto da bi jo vzel kot učiteljico za sodelovanje z Lučjo, ki me preobraža?